

n
l
i
n
r
s
å
l
i

Frälsningsroman utan Gud

Med överlägsen finesse och skärpa behandlar *Georges Simenon* i sin senaste på svenska utgivna roman, *Sanningen om Bébé Donge* (Bonniers, 12:75), ungefär samma problem som Mauriac i den berömda "Thérèse Desqueyroux". En ung hustru söker mörda sin man, utan några påtagliga yttre motiv, av en inre nödvändighet, som romanen avser att göra begriplig. Bébé Donge är vid giftermålet en sjutton års flicka med en mondän och förvänd uppfostran, men med anlag för ömhet, kärlek och andlighet. Mannen, en erövrare av pengar och kvinnor, är inte exceptionellt simpel eller lastbar; vad som utmärker honom är en total inriktning på det yttre, det fysiska, en till synes abnorm själlöshet. I hustruns blyghet och oerfarenhet ser han brist på temperament, hennes kropp mishagar honom, och efter några år blir äktenskapet vitt. Mordförsöket bryter fram ur ett omedvetet begär att göra sig fri från den förnedrande kärleken. I "Thérèse Desqueyroux" är det mörderskan som förändras och förädlas, i "Bébé Donge" är det mannen som blir en annan. Med hisnande skräck ser han på sig själv, sin råhet och kyla, sin oförmåga att nå den intima förening som hustrun bjudit honom. Då Bébé döms till straffarbete är han förvandlad till en förtvivlad människa, som i ångest och längtan väntar på hustruns återkomst. HERBERT TINGSTEN